

We
Serve

BULLETIN 281
JILANG 31 - FEBRUARI 2019

BESTUUR

President : Chris Geurink
Oud President : John Brands
1^e Vice President : Bart van der Laan
2^e Vice President : Theo Soontiëns
Secretaris : Peter Bob Peerenboom
Penningmeester : Bart Jaap Pull ter Gunne
Bankrekening : Rabobank: 15.75.77.066

SECRETARIAAT

Peter Bob Peerenboom : Nonnenmate 24
7006 CP Doetinchem
Telefoon : 0314-346096
E-mail : info@lionsclubdoetinchem.nl
Website : www.lionsclubdoetinchem.nl
Digitaal ledenboek : <https://lolas.lions.nl/logon>

BIJENKOMSTEN

Iedere maand : 1^e woensdag 19.45 uur Vergadering
3^e woensdag 18.00 uur Taphap
5^e woensdag 18.00 uur Taphap met

Plaats : Bistro de Kruisberg
Kruisbergseweg 172
7009 BT Doetinchem

Telefoon : 0314 - 324123
E-mail : info@dekruisberg.nl

- Bij verhindering voor de vergadering **altijd via de site afmelden**
- Bij verhindering voor de taphap **altijd** uiterlijk dinsdag vóór 20.00 uur **via de site afmelden**

Let op! Bij niet-tijdig afmelden zal € 14,50 in rekening worden gebracht ten behoeve van de fundraisingkas.

- Voor bijeenkomsten met Papillons opgeven of afmelden **zoals aangegeven op de uitnodiging**

WAT STAAT ER DEZE MAAND IN HET BULLETIN?

Pres(s)praat februari 2012.	4
in Memoriam	
Koos Witkop 1921-2012.	5
De 10 minuten van Wim Fromme.	7
Nostalgie.	10
Houtkapactie.	15
Gilgamesj.	16
Hulde.	18
Wilke Dekker.	19
De Verjaardagskalender.	21
Commissies 2011-2012.	22
Agenda 2011-2012.	23

Houthakken bij Arnold & Hasha

PRE(S)PRAAT FEBRUARI 2012

Beste Lionsvrienden,

Terwijl Nel en ik op vakantie zijn, lezen wij dat Koos Witkop is overleden. Toch weer onverwachts. Bij mijn laatste bezoek aan Koos en Bep zag ik aan zijn ogen en houding dat er wat veranderd was. Toch nog de typische Koos-humor.

Hij liet mij een tijdje geleden weten het zo leuk te vinden bij onze club. Samen met de anderen, m.n. ook de jongeren.

Zijn 10 minuten praatje. Mooi. Hij was er gespannen voor, liet hij mij weten: hij was net voor een relatief kleine ingreep even in het ziekenhuis geweest.

Eventueel zouden wij voor vervanging zorgen.

Koos, een technische man, bescheiden, positief en een bijzondere humor.

Onze gedachten gaan ook uit naar Bep en de familie. Op de eerstkomende reguliere vergadering zullen wij samen aandacht besteden aan ons lid Koos.

Chris Geurink

IN MEMORIAM

Koos Witkop 1921-2012

Op maandag 20 februari is Koos Witkop overleden. Onze vriend en bijna 40 jaar enthousiast en toegewijd Lionslid. Geboren en getogen in het Drentse veengebied begon Koos, die de capaciteit had in Delft de ingenieursopleiding Weg- en Waterbouw te volgen, na zijn middelbare schooltijd door omstandigheden aan deze studie maar op HTS-niveau in Groningen. Koos behoort tot de vergeten generatie die na de oorlog Nederland letterlijk heeft opgebouwd. In de Noordoostpolder heeft hij met zijn kennis en inzet belangrijk bijgedragen aan de totstandkoming van ons nieuwe land. Met zijn motorfiets toerde hij over de verse modderpaden en dijken. Hij woonde met zijn geliefde Bep in hun povere maar rijke woonwagen. Bij de eerste gezinsuitbreiding werd gewoon een bijwagen aangekoppeld.

Na de polderperiode werkte Koos als ambtenaar bij de provincie Gelderland, waar hij een leidinggevende en controlerende functie had. De ontwikkeling van nieuwe wegen verliep ook toen stormachtig en Koos had veelal plezier in zijn werk. Als gepensioneerde bleef Koos "rentenieren" in de Achterhoek maar voor hem stond het leven niet stil. Zijn vele interesses kregen nu de

ruimte. Met Bep trok hij met de caravan door Europa en dat bracht hen ook op de weg naar Rome, waar zoon Ton met Gerard woonde. Zij hadden daar een heerlijke tijd met musea-bezoek en muziek. In Doetinchem waren zij met hun vriendengroep jarenlang geabonneerd op de operavoorstellingen in Amphion, elke keer voorafgegaan door een gezellig diner.

Ook de schilderkunst was Koos niet vreemd en van zijn leraar Jos Klaver mocht hij vele complimenten ontvangen over zijn zeer originele en zorgvuldige werken. De trappengalerij in het huis op de Laegte in Terborg is daar, want rijkelijk met zijn schilderijen gevuld, nog steeds getuige van.

Veel meubelstukken in zijn huis weerspiegelen een andere liefde van Koos: die voor houtbewerking. Koos maakte van alles in het schuurtje achter het huis, waarin goed gesorteerd gereedschap ordentelijk lag opgeslagen. Hebben wij thuis de beschikking over een botte zaag die meestal zoek is, Koos had wel 15 zagen en wist telkens de goede te pakken. Hij maakte vooral meubels volgens de stijl van Gerrit Rietveld welke scheppingen als vanzelf een plaats in huis veroverden (vrij naar G.Rietveld).

Toen ik met pensioen zou gaan zei Koos: "Ik zal je leren een stoel te maken." Na breedvoerig onderling overleg met de originele Rietveldtekeningen, ondersteboven en in spiegelbeeld bij de hand, gebeurde het nog wel dat het boorgat precies op de verkeerde plaats ontstond! Situaties waar een deutel, houtlijm en een biertje redding brachten. We hebben samen veel en heel gezellig in het achterhuis gewerkt. Als goed ambtenaar moest Koos

geregeld pauze houden en wij genoten dan van de koffie en de heerlijke maaltijden van Bep.

Na zijn levensvoordracht voor de Lionsclub Doetinchem in december 2011 restten Koos nog slechts 10 levensminuten en daar was hij tevreden mee. Wij verliezen in Koos een goede vriend.

Jan van Iersel

DE 10 MINUTEN VAN WIM FROMME

Hij was er al bang voor: 40 jaren actieve dienst in 10 minuten samenvatten is een welhaast onmogelijke opgave. En om dat te benadrukken rekent hij ons voor dat 40 dienstjaren neerkomen op 4 miljoen minuten! Vat dat maar eens samen in 10 minuten!! (Natuurlijk lukt dat Wim niet. Maar de minimale verdubbeling van zijn tijd werd hem van harte gegund omdat hij ons wel een boeiende geschiedenis wist te vertellen!)

Wim is in 1938 in Amsterdam geboren. Zijn vader had daar een zaak in fruit, vis en delicatessen. Hij herinnert zich nog goed de geur die veroorzaakt werd door de pindamachine en waar de bewoners van de Admiraal de Ruyterkade niet altijd gelukkig mee waren.

Wim was in het gezin een nakomertje. Hij vond het gewoon en waarschijnlijk ook leuk om af en toe in de zaak te helpen. Dat hij daarbij goed opleette blijkt wel uit de opmerking dat hij het verkopen misschien niet in de genen heeft meegekregen, maar dat dan toch zeker wel van zijn vader heeft geleerd.

Na de middelbare school begint Wim aan een 4-jarige studie vliegtuig-werkbouwkunde. Het daarbij horende praktijkjaar vervult hij in dienst van de luchtmacht in Twente. Na afloop van zijn studie blijkt hem dat er bij de KLM geen boordwerktuigkundigen nodig zijn. Eigenlijk is dat ook niet zo erg, want Wim voelt zich niet echt een praktijkman. Daarom komt hij daarna terecht bij Fokker waar hij zich gaat bezighouden met fabricageonderzoek bij kunststoffen en metaallijmen. Uitgebreid gaat hij in op o.a. een Europees militair project waarbij er sprake is van een "[sandwichelijmde](#) aluminium honingraatconstructie".

Uiteindelijk zal Wim 4½ jaar bij Fokker blijven. Hij is dan inmiddels op 2 mei 1963 getrouwd met Jannie en het paar krijgt door bemiddeling van Fokker een urgentieverklaring waardoor direct een woning betrokken kan worden. (Voorwaarde was wel dat Jannie en Wim al in ondertrouw zijn; in zekere zin is er dan ook sprake van een gedwongen huwelijk...)

In oktober krijgt Wim een brief van Ubbink uit Doesburg. (Zij denken allebei dat Doesburg in Zeeland ligt...) de adjunct-directeur van Ubbink, Rijnberk, reist naar Amsterdam en polst de belangstelling van Wim om naar Doesburg te komen. (Saillant detail: Rijnberk is chartermember van onze Lionsclub.)

Gelet op zijn achtergrond is Wim kennelijk uitermate geschikt om zich te gaan bezighouden met de ontwikkeling van kunststof dakramen. En zo wordt Wim in 1964 bedrijfsleider bij Ubbink. Voor Jannie is de overgang een hele stap. Maar wat wil je ook? Amsterdam in ruilen voor Doesburg! Gelukkig is zij flexibel genoeg om zich snel aan te passen.

Ondertussen is Wim aan het pionieren in de nieuwbouwwereld. Er worden wel 40 dakramen ontworpen: voor iedere dakpan is er dan een passend model. De afdeling waar hij leiding aan geeft, omvat 35 personeelsleden. Om zijn kennis te vergroten volgt hij een 2-jarige PBNA cursus kunststof.

In 1970 maakt hij de overstap naar de verkoopafdeling van de handelsonderneming. Eigenlijk een plaats waar hij zich als een vis in het water voelt. Het verkopen is hem immers met de papelepel ingegoten... Vanuit die positie gaat hij de bouwmaterialenmarkt bewerken voor de afzet van dakramen en -kapellen. En kennelijk met succes want in 1973 wordt hij gevraagd toe te treden tot de Raad van Commissarissen en wordt hij algemeen directeur.

De bouwwereld is een moeilijke wereld. Cultuurgevoelig en ieder land blijkt zijn eigen normen te hebben. Innovatie blijft een voortdurende bron van aandacht. Een fraai voorbeeld daarvan is de “dubbelwandige aluminiumpijp, een topproduct van Ubbink”.

Ubbink maakt een belangrijke stap voorwaarts door ook in de tuinsector actief te worden. Voorgevormde vijvers in allerlei soorten en formaten en vijverfolie vormen een veel universeeler product en daardoor maakt Ubbink een enorme groei door.

In 1996 wordt het eeuwfeest van Ubbink gevierd. Onder tijdsdruk gezet door de president besteed hij

nog even aandacht aan de succesvolle acquisities die onder Wim's gezag hebben plaatsgevonden en refereert hij aan de periode waarin hij afdelingsvoorzitter is geweest van het VNO-NCW (en volgens Aart “een hele goede”). Een bloeitijd ook van de zgn MANS-filosofie (Management en Arbeid Nieuwe Stijl). Helaas ontbreekt de tijd om hierop verder in te gaan.

Al met al is Wim toch een heel eind met zijn verhaal gekomen. Van de 4 miljoen minuten zijn er toch wel 3 miljoen de revue gepasseerd. Ondanks het gemis van het laatste miljoen kregen wij toch een boeiende inktijk in de veertig actieve jaren van Wim.

HB

NOSTALGIE

Kort geleden verraste Margriet Gosses mij met een envelop waarin cabarettteksten zaten die zijn gebruikt tijdens de viering van het 25-jarig bestaan van onze club. Daarover napraten leverde op dat het cabaret werd opgevoerd op 2 maart 1985. Begin februari van dat jaar hebben Margriet en ik een soort taakverdeling gemaakt en daarna kon aan het schrijven worden begonnen. In de week voor de charternight hebben Margriet, Jan en Lidwine van Iersel, Jan en Marijke Cuypers en ik drie avonden gerepeteerd en op de ochtend van de 2e maart zelfs een heuse generale in Wildenbeest gehouden. Het zijn heel spannende maar ook vermakelijke repetities geweest. Margriet wist zich nog te herinneren dat ik destijds aan een muzikleraar van de GSGD heb gevraagd de muziek op band te zetten want het muzikale jatwerk had natuurlijk andere teksten. Het half uurtje cabaret werd overigens met veel enthousiasme ontvangen...

Het groepje heeft er ongelooflijk veel plezier aan beleefd. Hoe moeizaam de repetities ook soms gingen, er werd ontzettend veel gelachen, ongetwijfeld onder het genot van de nodige glazen wijn. Het "project" werd half april afgesloten met een gezamenlijk etentje in (toen nog) het Hoekhuis in Terborg. Gus herinnert zich dat wij een 8-gangen menu genoten hebben en daarvoor 225 gulden moesten betalen. In die tijd een behoorlijk bedrag!

We hebben het ons destijds overigens niet gemakkelijk gemaakt. Dat blijkt bijvoorbeeld uit het openingslied. De melodie van "De aardappeleters" van cabaret Pepijn is warempel niet eenvoudig:

Daarom zijn wij Lions

*Wij staan hier voor u om samen te vieren
Het trotse bestaan van de mooiste der dieren
De mannen als leeuwen, de vrouwen Leeuwin
Met jan als kele er braaf tussen in.
Het gaat om de mannen, het sterke geslacht,
Aan inbreng van vrouwen wordt zelden gedacht.
Waarom vindt een Lion een vrouw weinig weerd?
Werd daarom de Haagbeuk tot Café Verkeerd?
Peh, peh,....*

---

*Doel van de Lions is mensen te dienen
 geen simpele club voor wat kaarten of kienen
 Maatschap'lijk bewogen, sociaal heel bewust
 Hoewel heel belangrijk voor niemand een must
 En wie het begeert, houden wij heel erg ver
 Wij zijn immers niet wat je noemt elitair
 En schamen ons niet en we zijn wie we zijn
 Dat laten wij zien, ook al doet dat soms pijn
 Peh,peh...*

<i>Zij hebben van oorsprong een noble natuur</i>	<i>(alleen de vrouwen)</i>
<i>Wij geven veel aandacht aan kunst en cultuur</i>	<i>(alleen de mannen)</i>
<i>Bezorgd zijn voor zwakken, dat kunnen zij goed</i>	<i>(v)</i>
<i>Maar wij kunnen ook hard als een kei zijn als het moet</i>	<i>(m)</i>
<i>Wij zijn geen club waar de aanhouders winnen</i>	
<i>Noch schaapjes op het droge en binnen is binnen</i>	
<i>Hier wordt steeds de koe bij de horens gevat</i>	
<i>En wie goed kan luisteren die leert ook nog wat</i>	

<i>Een ieder verdient goed het zout in de pap maar zonder de daalder van de eerste klap Wij bouwen kastelen met nijvere vlijt Het is heel gezellig en dat kent geen tijd Wij allemaal weten wat het leven ons leert Het gaat niet alleen om wat ons hartje begeert Wij spreken hier allen eenzelfde taal En zijn van nature niet patriarchaal</i>	<i>(m)</i> <i>(v)</i> <i>(m)</i>
--	--

*Wij zijn een club met erg veel idealen
 Niet echt zo goedkoop. Maar het is te betalen
 Met oud en met jong, niemand valt uit de boot
 Maar toch wij geven wij ons niet al te graag bloot
 Het is een gegeven, een deel van het leven, steeds weer te beleven, ons niet
 om het even, al lijkt het soms zweven, dat is te vergeven en allen tezamen op
 weg naar ons doel!*

Daarom zijn wij Lions, ja Lions.

Peh, peh...

---

(1)

Wie deze Lions zijn, daar mag je naar
 naden
 da's niet zomaerlijk hoor (~~je~~)
 Daar ken je ze goed genoeg
 naden kan
 En als je ze ~~naakt~~, laat ons 't dan
 weder.
 want daar geven we, een
 bordel voor.

Opward H (O, japie)

al was hij president, 't al was lang
 geleden (2x).
 al was hij president, hij konid ze
 weinig, dat je hem bijna
 niet meer kent.

Dick de B. (hela, hola)

Ach onze scouting-boy, doe somskel
 niet zo ~~zo~~ 2 uur (3x).
 Ach onze scouting-boy, doe somskel
 niet zo 2 uur.
 En d'art night als doe, is toch niet zo
 duur.

Henk v.d. St. (Ach vader lief)

Ach vader lief, proef niet zo veel
 je wijn-voorraad wijft ze nooit erg
 lang heel.
 je leeft helaas, voor de oinothede
 En koos (d-) vankar voor alle
 lede

Bijna onvermijdelijk werd ook de Lions erecode aan de orde gesteld. We hebben nu geen idee meer hoe dat destijds gegaan is, maar zien wel dat aan elke erecode een literair werk gekoppeld werd. Bijvoorbeeld:

Code 1 - Inzet enz.	“Een slaafse hond” Françoise Sagan “De Kruisvaarder” Anna Blaman
Code 3 - Trouw aan principes	“Maigret en de stille verklikker” Simenon “De mens in opstand” A. Camus
Code 5 - Vriendschap	“Het Herenhotel” H.P. de Boer “De vrouw bestaat niet” M. 't Hart
Code 7 - Meeleven enz.	“De Stille vriend” G. Reve “Proeve van Kommunikatie” S.Vinkenooig

Vervolgens werd het publiek verrast op een medley waarin de spot gedreven werd met sommige leden. Soms niet eenvoudig, vandaar de aanmoedigingspremie:

*En wie deze lions zijn, m'n lief, daar mag je naar raden,
Da's niet zo moeilijk hoor
Daar ken je ze goed genoeg voor.
En als je ze raden kan, m'n lief, laat het dan weten:
Want daar geven wij een borrel voor!*

Een paar voorbeelden:

*Al was hij president, 't is al weer lang geleden, 't is al weer lang geleden
Al was hij president, hij komt zo weinig dat je hem bijna niet meer kent.*

*Ach vaderlief, proef niet zo veel,
Je wijnvoorraad blijft nooit lang heel.
Je leeft alleen voor de vinotheek
En koos Ventoux voor elke leek.*

*Hij was steeds de knapste van de hele klas.
Maar hij kocht een auto die het net niet was.*

Natuurlijk werd er ook een beetje de draak gestoken met individuele leden. Daarbij valt op dat er toch wel heel wat leden zijn die geen deel meer uitmaken van de club. Sommigen overleden en anderen vertrokken: Jan Doedens, Frits Sollewijn Gelpke, Pelgrom van Lent, Dick Strabbing, Henk van der Steeg, Herman de Lange, Dick de Bruin, Jan Cuypers, Anton Rasch, Henk Aalders en Henk Heezen om er een paar te noemen.

Over sommige huidige leden vond ik terug:

Henk Kets, als landbouwer: "Er zijn vele koeien, dus ook vele waarheden".

Henk Kets, als politicus: "Een oprecht politicus is iemand die, als hij eenmaal is omgekocht, ook omgekocht blijft".

Herman van der Broek: "de meeste mensen die zich kunstschilder noemen zijn in werkelijkheid kunsthandelaar, alleen maken zij hun schilderijen zelf."

Jan Loggers: "Feit dat de dokter komt is al halve genezing".

Theo Kamps, kantoorlaaf: "Het is absurd om elke dag naar kantoor te gaan, maar wij kunnen toch niet allemaal van lege flessen leven".

Aart van Silfhout: "Veel auto's zijn mannenbezitters".

En alle doctorandussen werd toegevoegd, met dank aan W.F. Hermans:

"Niet genoeg kan worden herhaald dat de Nederlandse academicus het meest kan worden vergeleken met een baviaan in smoking, een zeeleeuw met een monocle en een aktetas".

En vanzelf werd er afgesloten met een min of meer stichtend slotlied:

*Wat je hier nu hebt gehoord
Zijn al weer herinneringen
Aan die 25 jaar
Met wie kwamen en wie gingen
En dan denk je nog eens na
En dan voel je, da's zo raar
Ook al valt er een woord
Dat een ander soms stoort
Heus, we horen bij elkaar
Nu al 25 jaar*

---

*Leeft bij leeuwen en leeuwinnen
't "We serve" van onze club
Als een smeulend vuur van binnen
En we blijven altijd door
Samen steeds zoveel we kunnen
Deze club, die soms pit
Maar waar zat pit in zit
Onze beste krachten gunnen!*

We hebben ons, zo terugkijkend, wel afgevraagd of iets dergelijks in deze tijd nog zou kunnen. Bij het 50-jarig bestaan is dit in ieder geval nooit door wie ook overwogen. En eerlijk gezegd waren wij ook allang vergeten dat we dit in 1985 met zo veel plezier gedaan hebben. Bij het terugblikken kwam er toch iets van een nostalgisch gevoel over ons. Herinneringen aan plezierige repetitieavonden en ook wel wat verbazing dat we dat toen gewoon hebben gedurfd en gedaan.

En daar hebben Margriet en ik toen maar even een goed glas wijn op gedronken.

HB

HOUTKAPACTIE

Hieronder (en elders in het bulletin) staan wat foto's van de houtkapactie bij Arnold & Hasha. En we mogen blij zijn met deze kiekjes. Er is nl. heel duidelijk te zien, dit is niet geposeerd. Er is snoei-hard gewerkt en er is goed geoogst. Op 10 maart krijgen we allemaal de kans om te helpen het werk af te maken.

GILGAMESJ

2012 kan een mooi jaar worden. Voor mijn werk in ieder geval. De afgelopen maanden heb ik bijna vol-continue achter mijn PC doorgebracht om daar vier toneelstukken te schrijven die dit jaar nog zullen worden opgevoerd.

Natuurlijk is daar het jaarlijkse stuk voor de leerlingen van het Metzo-college dat in april wordt uitgevoerd. In juni spelen vier acteurs in Lichtenvoorde een week lang voor de middenbouw van alle basisscholen de voorstelling "Held en Dom". Die voorstelling over 4 brandweerlieden gaan de kinderen zien in de plaatselijke brandweerkazerne! Kijk, daar houd ik van: theater op bijzondere locaties. Op 1 april spelen we in Zutphen een voorstelling die zelfs niet als zodanig herkend mag worden. Ik kan daarover hier natuurlijk niet uitweiden (1 april!) maar ik zal dat spoedig daarna graag met jullie delen.

Op 6, 7 en 8 juli gaat op de openluchtvoorstelling "Het Gluujende Peerd" op 't Veld, tussen Terborg en Silvolde in première. Een gezamenlijk initiatief met de productie-leider van de openluchtspelen in 's-Heerenberg vond een geweldige weerklank in Terborg. De "eeuwenoude stadslegende" van het Gluujende Peerd bleek echter weinig om het lijf te hebben, zodat ik een hedendaags verhaal schreef, waarin kinderen, jongeren en volwassenen meespelen. Het publiek zal Terborg in al zijn facetten herkennen en uiteindelijk hebben ook de verhalen over dat spookpaard een mooie plek in het geheel gekregen.

Verreweg het meeste werk heb ik gehad met de bewerking van het verhaal over Koning Gilgamesj. Onder de hoede van stichting Kalmoes & Kaneel, waarmee ik in de afgelopen jaren al meerdere voorstellingen heb gemaakt, trekken we eind 2012/begin 2013 weer met een groep jongeren langs de Achterhoekse schouwburgen met dit muziektheater.

De doelstelling van Kalmoes & Kaneel luidt: "Jonge mensen in de Achterhoek confronteren met oude verhalen die dreigen in de vergetelheid te raken." Gilgamesj is zo'n oud verhaal. Sterker nog, het is het oudste op schrift gestelde verhaal dat we kennen in onze cultuur, ervan uitgaande dat de wortels van onze cultuur inderdaad in Soemerië liggen!

Gilgamesj is koning. Voor een derde mens, voor twee derde God. En hij neemt het ervan. Hij laat de mannen van zijn stad Oeroek werken zo lang en zo zwaar het hem goeddunkt. Hij nodigt zichzelf uit in de bedden van alle meisjes van de stad dus het is niet voor niets dat zijn volk zich bij de Goden beklaagt. De Goden, in al hun wijsheid, geven Gilgamesj geen straf maar een vriend: Enkidoe.

Samen beleven ze fantastische avonturen, maar in hun overmoed tarten ze de Goden: Enkidoe moet sterven. Gilgamesj stort in. Zijn hart is gebroken en voor het eerst in zijn leven, sluipt er angst in. De angst om te sterven.

In 1872, toen de Engelse graficus George Smith zich op de vertaling van dit verhaal uit het spijkerschrift had geworpen, ontstond wereldwijde sensatie toen hij op een lezing over dit verhaal onthulde dat het Bijbelse verhaal van de zondvloed er een prominente plaats in had. Volkomen onmogelijk volgens de inzichten van die tijd: De Bijbel was de bron van alles. Nu bleek dat die bron ook weer een bron had!

In mijn bewerking van het Gilgamesj-epos, loopt Lisa, de dochter van deze George Smith in een parallelverhaal hetzelfde levenspad als Gilgamesj. Op die manier worden twee vliegen in een klap geslagen: met een kind als identificatiemodel is het pittige verhaal van Gilgamesj voor het jonge publiek waarop we ons richten, toch goed te begrijpen. Maar zo kan ook het intrigerende verhaal van de ontdekking en ontcijfering van de kleitabletten met het verhaal van Gilgamesj meegenomen worden in de voorstelling.

Is het een moeilijk verhaal voor onze jeugd? Ja nou! We hebben te maken met een generatie die niet of nauwelijks geconfronteerd is geworden met de broncode van onze samenleving: de (voor-)christelijke tradities en filosofieën. Zo speelden werkelijk alle leden van de groep -toen ik ze de opdracht gaf een scène te spelen met als thema "God"- situaties die zich afspeelden in Moskeeën met op knieën biddende moslims. Geen van hen kende Christelijke rituelen, laat staan dat ze zich iets wezenlijks konden voorstellen bij woorden als "heilig", "offeren", "vasten", "wijden", "voor- en tegenspoed" en meer van die woorden die een nieuwe laag aanboren in het ervaren van het leven. Daarom is het zo belangrijk bij hen zo'n verhaal als Gilgamesj aan te kaarten!

HULDE

Het lijkt allemaal zo vanzelfsprekend, maar het kan zeker geen kwaad even stil te staan bij onze ervaringen bij ons nieuwe onderkomen Bistro De Kruisberg.

De ontvangst is altijd allerhartelijkst, de bediening meer dan goed: binnen de kortste keren wist men bijna precies wie welk drankje gebruikt: "Dat zijn de echte horecamensen" aldus Toon Gasseling.

De laatste taphap was ook weer van een prima kwaliteit: een uitgebreid warm en koud buffet. En uitgebreid is ook uitgebreid: vleessalade, zalsalade, meloen met ham, rundercarpaccio, haring, garnalen, kruidenboter, stokbrood, gebakken aardappelen, pommes frites, verse fruitsalade, diverse sauzen, rauwkostsalade, gemengde salade en pastasalade. En alsof het nog niet genoeg was, ook nog gamba's, runderstoofpotje en varkenshaaspuntjes.

De taitwister had bijna zelf bijna 10 minuten nodig om het allemaal op te noemen. En wat werden de buffetten prachtig uitgestald. Om direct al de vingers bij af te likken.

Daarom hulde voor de medewerkers van de Kruisberg!

WILKE DEKKER

Verhaal van een politieke bruggenbouwer

President Chris heeft ons al eerder laten kennismaken met bijzondere figuren uit zijn geliefde Lunteren. Voor de februarivergadering had hij jeugdvriend Wilke Dekker uitgenodigd. Vanaf 1990 tot 1998 was hij gemeenteraadslid in de Gemeente Ede, daarna wethouder (“Het is de mooiste baan die je kunt hebben”) en op dit moment is hij burgemeester van Renswoude.

In een met anekdotes doorspekt relaas geeft hij ons een inzicht in wat er als lokaal politicus op je weg kan komen. Om te beginnen het al maar bestaande imago probleem van de gemeente Ede. Bestaande uit 7 kernen met 106.000 inwoners waarvan 65.000 stedelijk woont en 45.000 landelijk, is het toch een wat achtergebleven gebied en slachtoffer van de vooral in het westen bestaande opvatting dat alles achter Utrecht tot de Achterhoek behoort. En Ede is daar vooral bekend om de heide met zijn schaapjes, de kazerne en de negatieve beeldvorming rond vervelende Marokkaanse jongetjes.

Hij schetst hoe destijds waarnemend burgemeester Tineke Netelenbos geen geld beschikbaar wilde stellen voor het doortrekken van de A30 en hoe hij door tactisch optreden het toch voor elkaar kreeg om de bezwaren daartegen van tafel te krijgen. Direct al laat hij merken dat het vooral gaat om de manier waarop met burgers moet worden omgegaan. Niet op de formele ambtelijke manier, maar rekening houden met de lokaal aanwezige cultuur. Je kunt beter op een zaterdagmiddag bij een boer langs gaan, dan hem op een doordeweekse dag lastig te vallen, immers dan moet er gewerkt worden.

Om het imago van de streek te verbeteren is een offensief van start gegaan onder de naam “Fruit valley”. Dat bekt lekker en wordt overal geaccepteerd. Zeker wanneer ook de universiteit Wageningen zich daarbij aansluit. Want waar het om gaat in imago-ontwikkeling is de “beleefde werkelijkheid”.

Gemeentelijk imago probleem is dat de Edenaar niet trots is op zijn stad. Hij woont gewoon in het midden van het land. De Lunteraar daarentegen is dat wel en hij woont trots in Lunteren. De buitendorpen voelen zich niet erg betrokken bij Ede. Daarom is het van belang om de eigenheid en identiteit van de kerndorpen te erkennen. Het zal leiden tot een grotere erkenning van de gemeente Ede.

Als voorbeeld van het mismanagement noemt hij de verkeerde inschatting van de stedenbouwkundigen. Zij kunnen niet invoelen wat er in de dorpen leeft. Zij vrezen vaak een soort ouderwetse heimwee-architectuur te zullen ontmoeten. Het is veel beter om de dorpelingen hun eigen plannen te laten maken. Kruip in de huid van de bewoners. En laat vooral het oor niet teveel naar de deskundigen hangen. "Democratie kan zo een dictatuur worden. Democratie is niet de helft + 1, maar een manier van omgaan met elkaar." Hetgeen gelukkig ook gebeurd is. Laat ze maar hun eigen tegels, stenen lantaarnpalen ontwerpen. Gevolg daarvan is geweest dat het nu op de nominatie voor het mooiste Gelderse dorp staat.

Er moet worden afgerekend met de (ambtelijke) angstcultuur, bang om afgeserveerd te worden met als gevolg het ontlopen van verantwoordelijkheid. Om dat te voorkomen heeft Wilke een rollenspel geïntroduceerd. Daarbij bleek hoe moeilijk het vaak is om in de huid van een ander te kruipen. Het gaat vooral over de beleving van de burgers tegenover de instelling van de overheid. Met name die laatste moet kwetsbaar durven zijn, want kwetsbaarheid is vooral een teken van kracht.

Een voorbeeld van luisteren is het verloop van het plan om Renswoude, Scherpenzeel en Woudenberg tot 1 gemeente om te vormen: Scherpenwoude. Bezwaren daartegen leidden tot verhitte debatten en tegenstellingen. Uiteindelijk heeft de minister van BiZa besloten dat er geen gedwongen huwelijken dienen te worden gesloten en dus heeft Renswoude de zelfstandigheid behouden, waarbij Dekker dus nu de burgervader is van 4700 zielen.

Bij herhaling benadrukt Wilke de noodzaak tot effectief communiceren en geeft voorbeelden waarbij dat wel en niet is gelukt. De beleefde werkelijkheid is nu eenmaal de werkelijkheid. Rekening houden met elkaar is de sleutel tot verantwoorde besluitvorming. Dat klinkt eenvoudiger dan het is. En het is

---

voor Dekker een bron van zorg: het lijkt er op dat de samenleving eerder uit elkaar valt dan burgers bindt. De calculerende burger is daarbij een monsterlijk spook dat zo snel mogelijk bedwongen moet worden.

HB

DE VERJAARDAGSKALENDER

DE AFGELOPEN MAAND		
9 februari 2012	Jan Juvriëns	60 jaar
17 februari 2012	Bert Lamers	60 jaar
24 februari 2012	Henk Drost	59 jaar
<i>Alsnogmaals gefeliciteerd!</i>		

DE KOMENDE MAAND		
1 maart 2012	Marnix Jansen Venneboer	65 jaar
9 maart 2012	John Brands	55 jaar
12 maart 2012	Jan Kruit	77 jaar
20 maart 2012	Tom Jacobs	56 jaar
<i>Fijne verjaardag!</i>		

COMMISSIES 2011-2012

● **Activiteiten**

Marnix Jansen Venneboer, voorzitter
Herman van den Broek, vice-voorzitter
 Toon Gasseling
 Hans Kietselaer
 Jan Loggers
 Kees van Wingerden

● **Bulletin & ICT**

Henk Breuker, voorzitter
 Henk Drost, photo-officer 1
 Henk Dijk
 Marnix Jansen Venneboer, photo-officer 2
 Han Meibergen, content officer
 Bart-Jaap Pull ter Gunne, cartoon & Puzzle
 Theo Soontiëns, bulletin

● **Interservice**

Toon Gasseling
 Bert Lamers

● **Jeugd**

Tom Jacobs, voorzitter
Henk Dijk, vice-voorzitter
Gerard Roelofsens, vice-voorzitter

● **Jumelage**

Jan van Iersel, voorzitter
 Henk Drost
 Marnix Jansen Venneboer
 Jan Kruit
 Han Meibergen

● **Kascontrole**

Hans Kietselaer
 Henk Drost

● **Leden**

Martin Liefrink, voorzitter
 John Brands
 Kees van Steenbergen
 Harco Kikkers

● **Tail Twisters**

Henk Dijk
 Jan Jurriëns

● **We Serve**

Ruud Wink, voorzitter
 Jan van Iersel, secretaris
 Koos Kuiper
 Jos Niesink
 Ben Smeenk
 Kees van Steenbergen

● **Privileged Members**

Rien ter Brugge
 Hans Bruyn
 Wim Frommé
 Arnold van der Goot
 Theo Kamps
 Henk Kets
 Jan Kruit
 Toon van Oudheusden
 Jan Thijssen
 Koos Witkop

● **Members at Large**

Gerard Hehenkamp

■ **WE SERVE - Zorg**

Aart van Silfhout, voorzitter
 Rien ter Brugge PM
 Henk Drost
 Wim Frommé PM
 Jan van Iersel
 Theo Kamps PM
 Jan Kruit PM
 Bart van der Laan
 Martin Liefrink
 Jan Loggers
 Hans de Vries
 Kees van Wingerden

■ **Betrokken Doetinchem**

Toon Gasseling
 Bert Lamers

AGENDA 2011-2012

- 7 september 2011 18.00 uur *Start seizoen "De Kelder"*
- 21 september 18:00 uur *Taphap (10 minuten Herman v.d. Boek)*
- 5 oktober 2011 20.00 uur *Kees van Wingerden; zijn verhaal*
- 19 oktober 2011 18.00 uur *Taphap (10 minuten Henk Breuker)*
- 2 november 2011 20.00 uur *Mr. P. Noppen, strafrechtadvocaat*
- 9 November 2011 09.00 uur *Bezoek Rechtbank Zutphen - max 25 pers (ovb)*
- 16 november 2011 18.00 uur *Taphap (10 minuten Koos Witkop)*
- 30 november 2011 18.00 uur *Taphap in Borghuis (5^e Woensdag)*
- 7 december 2011 20.00 uur *Verhaal nieuw lid*
- 21 december 2011 18.00 uur *Taphap (10 minuten Theo Kamps)*
- 7 januari 2012 16.00 uur *Nieuwjaarsbijeenkomst in De Kruisberg*
- 18 januari 2012 18:00 uur *Taphap (10 minuten nieuw lid)*
- 1 februari 2012 20.00 uur *W. Dekker, ex-wethouder, raadslid gemeente Ede*
- 15 februari 2012 18.00 uur *Taphap (10 minuten Wim Frommé)*
- 1 maart 2012 19.30 uur *Benefietconcert Dorsten*
- 7 maart 2012 20.00 uur *Verhaal nieuw lid*
- 21 maart 2012 18.00 uur *Taphap (10 minuten Arnold v.d. Goot)*
- 4 april 2012 20.00 uur *Moskee & Turks Cultureel Centrum*
- 18 april 2012 18.00 uur *Taphap (10 min Marnix Jansen Venneboer)*
- 2 mei 2012 20.00 uur *Vrije avond - Event. Verhalen over de oorlog*
- 16 Mei 2012 18.00 uur *Taphap (10 minuten Hans Bruyn)*
- 26 mei 2012 13.45 uur *Uitstapje met Dorsten naar Oosterbeek*
- 6 juni 2012 20.00 uur *Bezoek bij leden thuis (4 à 5 personen)*
- 20 juni 2012 18.00 uur *Bestuursoverdracht*
- 29 juni 2012 19.00 uur *Sommerfest Dorsten*
-